

autorství (např. „figuru sv. Jana vyřezal sochař z Doupova“).

Dodejme, že barokní tvarosloví ovlivňovalo sochařskou tvorbu až do počátku 19. století. Cenné ukázky regionálního barokního sochařského umění jsou uloženy v depozitářích a expozicích krajských muzeí v Karlových Varech, Chebu a Sokolově.

Přemysl Tájek

Nový druh kapradiny pro Slavkovský les - sleziník zelený (*Asplenium viride*)

Při nedávném průzkumu hadcové oblasti Slavkovského lesa mi toto území opět připravilo zajímavé překvapení – našel jsem zde totiž poměrně vzácný druh kapradiny – sleziník zelený (*Asplenium viride*).

Sleziník zelený nebyl až doposud z území celé CHKO Slavkovský les udáván a pro poměrně intenzivně zkoumanou vegetaci Mnichovských hadců jde bezpochyby o velice zajímavý nález. Druh jsem našel hned na třech lokalitách (hadcových skalkách) východně a severovýchodně od obce Prameny v celkovém počtu asi 60 trsů (podrobněji viz Tájek 2003).

Hadcové skalky zpravidla hostí jiné druhy sleziníků – kriticky ohrožený sleziník nepravý (*Asplenium adulterinum*) a silně ohrožený sleziník hadcový (*Asplenium cuneifolium*). Zatímco tyto dva druhy sleziníků jsou vázány výhradně na hadcové skalky, sleziník zelený roste spíše na vápnatých horninách (skály a sutě) nebo ve štěrbinách starých zdí (zbytky

vápenné malty).

Na hadcích ve Slavkovském lese rostou poměrně vzácně ještě další dva druhy sleziníků – sleziník červený (*Asplenium trichomanes*) a sleziník severní (*Asplenium septentrionale*). Oba tyto druhy jsou ve střední Evropě poměrně běžné, o jejich výskytu v oblasti Mnichovských hadců se však do nedávné doby rovněž příliš mnoho nevědělo (přesné lokalizace apod. viz Nevečeřal 1995; Tájek 1998, 2003; Mudra 2005).

Zatímco s poznáním sleziníku severního a sleziníku hadcového patrně nemá ani ten největší laik problémy, zbývající tři druhy sleziníků vyžadují bedlivější pozornost, aby nedošlo k jejich záměně. I tak je však lze poměrně snadno odlišit, podíváme-li se na listové větveno. Pokud je větveno od báze až po špičku celé hnědé (nebo červenohnědé), pak se jedná o sleziník červený, pokud je větveno v horní části (1/10 až 1/2) zelené, pak jde

Sleziník zelený (*Asplenium viride*)

o sleziník nepravý a pokud je celé zelené, pak před sebou máme sleziník zelený.

Sleziníky jsou bezesporu velice zajímavou skupinou našich kapradin a rádi proto uvítáme jakýkoliv údaj o výskytu těchto rostlin v našem kraji, především pak v centrální části Slavkovského lesa.

Použitá literatura:

Mudra P. (2005): Inventarizační botanický průzkum NPR Pluhův bor. – Ms. 51 str. (depon in: SCHKO Slavkovský les, M. Lázně).

Nevečeřal P. (1995): Vřesovec a přilehlé mokřadní louky, orientační botanický průzkum. – Ms. 5 str. (depon in SCHKO Slavkovský les, M. Lázně).

Tájek P. (2003): Hadcové výchozy ve Slavkovském lese z pohledu ostrovní biogeografie. – Ms. 130 str. (DP, depon in: Knihovna kat. bot. přír. fak. Univ. Karlovy, Praha).

Tájek P. (1998): Rozšíření *Asplenium adulterinum* a *Asplenium cuneifolium* ve Slavkovském lese. – Ms. 49 str. (SOČ; depon in SCHKO Slavkovský les, M. Lázně).

Oldřich Bušek

Ptačí oblast Doupovské hory a její cílové druhy

Ptačí oblasti jsou součástí české soustavy Natura 2000. Jejich prvořadým cílem je zajistit vhodné podmínky pro přežívání vybraných ohrožených druhů ptáků na našem území a přispět tak k zastavení nebo dokonce zvrácení nepříznivých populačních trendů.

Doupovské hory jsou po Šumavě druhým nejrozsáhlejším ptačím územím České republiky a svou plochou více než 630 km² překonávají dokonce rozlohu i některých národních parků. Hranice ptačí oblasti Doupovské hory má téměř ideální kruhový tvar a obepíná téměř celé pohoří.

Území je od roku 1953 vojenským újezdem, tj. v podstatě vojenským výcvikovým prostorem s jen velmi omezeným přístupem veřejnosti. Od konce II. světové války bylo hospodářsky

Ptačí oblast Doupovské hory